

"Έτσι κι'οί πάλαι Γίγαντες εδάθησαν μιά μέρα
νά καταρρίψουν επί γης τόν Δία τόν πατέρα.

"Έτσι σέ χρόνους μακρινούς
τούς άπορρήτους ουρανούς
ετρόμαξαν κι'έκεινοι.

Και τούς έντός και τούς έκτός
ό πόλεμός των ό φρικτός
έν τρώμω συνεχίζεται.

Π.—Και τόν Μαμούρη θρηνηδώ, πανόρηρο παλληκάρι,
πατρίδος έγκαλλώπισμα, μάνιας κρυφά καμάρι,
Κλαίω τού Στόλου τό παιδί, κλαίω και τήν μητέρα,
κι'έκει κοντά'στό λείψανο βλέπω και τόν πατέρα
του Ρίτσου, πού'σκοτώθηκε'στη Χίο παλληκαρίσσια,
και τόν εκλάψανε πολλοί με δάκρυα περίσσια.

Κυττάζω και τόν Γιάνναρο θανάτου θλίψη νάχη
για'τό παιδί του, πούσβυσε'στών Γιαννιτσών τή μάχη.

Σέ θάλασσαις και σέ θουνά
μνήματ'ανοίγονται τρανά
ήρωϊκών θανάτων.

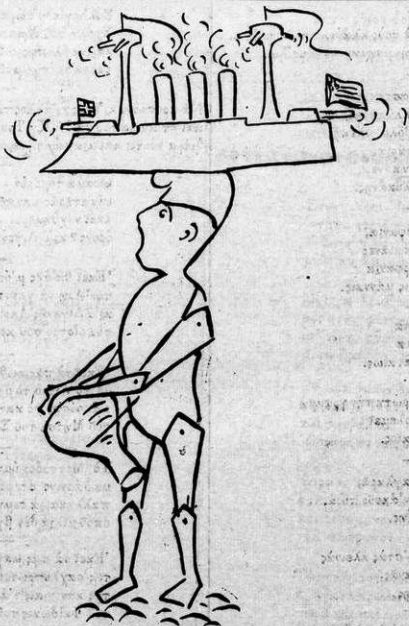
Περνούν πατέρες όρρανοι,
και'στού Μαμούρη τή θνή
κλαίω και τά παιδιά των.

Φ.—

Λοιπόν μαχαίρι και φωτιά
'στή μούρη Τουρκαρβανιτζά.
'Εμπρός... θανάτωνε σφαγείς
και δαίμονας θεοσυτείξ.

'Εμπρός μ'αυτούς πού πολεμούν,
και κτύπα κτύπα κτύπα
Τουρκαρβανιτζαι, πού χυμούν
εις τό μεθύσι σκίπια.

Κυνήγα Τουρκαρβανιτζας μεθύσις μιραούς,
όπως σέ χρόνον μακρινόν
κι'ό Βασιλεύς τόν'Ηδώνων
τός Βάχας κατεδίωκε με θύρασι ιερούς.

**Η Ξυλίνη κεφαλή
Κάλαντα παραλαλεϊ.**

Τόν Βαρβαρόα της Τουρκίας βιστώντας'στό κεφάλι
τών Χριστουγέννων Κάλαντα καλαναρχώ και πάλι.
Χριστούγεννα καλαναρχώ με Τούρικαις'Αρμάδες,
πού παθαν νέα συμφωνά
κι'έγύρισαν'στόν Ναγαρά,
και σήμερα τό χάλι των σκεπάζουν μουσαμάδες.

Χριστούγεννα, Πρωτόγεννα με Στόλων κολοσσούς...
τάχροντικά σας χαιρετώ,
και τό Καράδι πού κρατώ
ήτανε πρώτα Ναυαρχί της άμοιρης φεσούς.

Τό'σώβρακό της έβγαλε δεινόν ναυμάχων ρέτασ
γιατί παραεστάθηκε με τά πυρπολικά της,
κι'ό Βαρβαρόσας ό κλεινός καθήγητος ταράτσα,
κι'άπάνω στό κανόνια του κρεμά τό'σώβρακό της.

'Αφερμι, Βαρβαρόσδες... τό'σώβρακό σας φέρα,
κι'άμέσως για Σατζακ Σερπρ άπλώσατε τα τώρα.
Σε'ς θαλασσών κλειόμετα,
σε'ς'σο θρακικές πρόδοι...
δεχθήτε χαιρετίσματα
κι'άπό τόν Κουντουριώτη.